

ся поуспокоихъ малко, като угадихъ, че всичко утихна. Но пакъ прѣсѣдахъ на кладѣтъ тѣсно едно до друго, като двѣ птиченца въ гнѣздо, за да ся топлятъ.

Нощта имъ ся видѣ годинѣ. Най подиръ хванѣ да съмнува. Сега видѣхъ нашитѣ страдалци, че гората не е толкосъ честа, колкото сѣ ѣ имали. По листоветѣ ся виждаше още тукъ-тамъ по нѣкоѣ капчицѣ отъ дѣждѣтъ, птичкытѣ захванѣ да чуроликагъ и да подвврѣкватъ отъ клоъ на клоъ; вѣтрѣтъ сѣвсѣмъ бѣше утихвѣлъ; въздухѣтъ бѣше чистъ и хладничѣкъ. Отъ всичко ся виждаше, че тези день, подиръ пощешивѣтъ ужаснѣ бурѣ, ще бѣде за чудо хубавѣ. Въ туй врѣме дочухъ и пѣтлы да пѣхѣтъ, което ги и много обрадва, защото познахъ по туй че сѣ близу до нѣкое село или до нѣкоѣ колибѣ. За туй и наздраво ся сѣвзехъ и насърчихъ въ надеждѣ, че лесно ще сполучатъ правытѣ пѣтъ.

Горката Ангелина бѣше досушь мѣнла лице, бѣше поблѣднѣла сякашъ че